

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/43/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514206352
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7514206352.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobkyne I. K. N., G. I. N., J.. X. S. Č.. XX, proti žalovaným 1. V. N., G. O. I. W. Č. G., K. Č.. XX, Č. V., X. Z.. I. H., G. E. J. I., Y. Č.. XXXX, Č. V., o neplatnosť právnych úkonov, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 13. 10. 2014 č.k. 7C/135/2014-18 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Výrok o zastavení konania odôvodnil tým, že žalovaní sú štátnymi občanmi Českej republiky, a preto sa v danom prípade jedná o konanie s cudzím prvkom. Súd bol toho názoru, že v predmetnej veci nie je daná právomoc slovenských súdov. Predmetom konania nie sú nároky na náhradu škody z iného ako zmluvného vzťahu, tak ako uvádza žalobkyňa v skutkovom odôvodnení návrhu, ale určenie neplatnosti právnych úkonov. Právomoc slovenského súdu v tomto konaní nie je daná podľa kapitoly II, oddielu 2, článku 2, ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 a ani podľa iného ustanovenia Nariadenia. Keďže žalovaní majú bydlisko na území iného členského štátu, v danom prípade v Českej republike, majú sa žalovať na súdoch Českej republiky. Podľa názoru súdu nedostatok právomoci slovenských súdov je taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť. Súd preto postupom podľa § 104 O.s.p. konanie zastavil, keďže v danom prípade sa na území Slovenskej republiky nenachádza orgán, ktorému by bolo možné po právoplatnosti tohto uznesenia vec postúpiť, preto súd o postúpení veci nerozhodoval.

Výrok o trovách konania odôvodnil s poukazom na ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu podala včas odvolanie žalobkyňa. Žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil. Žalobkyňa v odvolaní uviedla, že s názorom vysloveným súdom prvého stupňa v napadnutom uznesení sa nestotožňuje. Má za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. V odvolaní ďalej uviedla, že podpísaním dohody o pristúpení k časti dlhu, potvrdenie o prevzatí finančnej čiastky v sume 200 eur a čestného vyhlásenia zo dňa XX. XX. XXXX, ktorých neplatnosti sa domáha došlo v pivničných priestoroch rodinného domu jej matky na ul. Q. XXX I. Č.. Má za preukázané, že v prejednávanej veci je daná právomoc Okresného súdu Košice-okolie podľa nariadenia Rady ES č. 44/2001 a to z dôvodu, že podpísaním sporných dokumentov jej bola spôsobená škoda v celkovej sume 35.963,94 eura. Podpísaním sporných dokumentov došlo v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok, prejav jej vôle nebol urobený slobodne a vážne a skutočnosti uvedené v jednotlivých dokumentoch sú v rozpore so skutočným stavom. Sporné dokumenty nie sú v žiadnom prípade prejavom jej skutočnej a slobodnej vôle,

ktorá by za žiadnych okolností nepripravila svoje maloleté dieťa dobrovoľne o výživné, ktoré jej žalovaný v prvom rade dlžil za obdobie takmer piatich rokov v celkovej sume 34.000 eur. Z uvedeného dôvodu má za preukázané, že jej bola spôsobená škoda spočívajúca v dlžnom výživnom, ktorá by inak nebola bývalá vznikla, kedy k podpísaniu sporných dokumentov neprišlo. Musela zažalovať neplatnosť sporných dokumentov, keď je na mieste poukázať aj na kapitolu II, oddiel 2, článok 5 ods. 2 Nariadenia rady ES č. 44/2001, podľa ktorého osobu s bydliskom na území členského štátu možno žalovať v inom členskom štáte vo veciach výživného na súdoch podľa bydliska alebo obvyklého pobytu osoby oprávnenej na výživné. Súd prvého stupňa mal posúdiť, či právomoc slovenských súdov nebola založená podľa iných ustanovení nariadenia Rady (ES). Zdôraznila, že zo strany žalovaných jej bola spôsobená škoda tým, že bola uvedená do omylu a podpísala sporné dokumenty, ktorými jej bola spôsobená škoda spočívajúca v dlžnom výživnom na maloleté dieťa.

Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie a konanie mu predchádzajúce podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

Odvolací súd v prejednávanej veci je toho názoru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, ak dospel k záveru, že v prejednávanej veci nie je daná právomoc slovenských súdov, ktorý následne aj správne právne posúdil ak konanie zastavil. Ani počas odvolacieho konania nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu, preto odvolací súd na skutkové zistenia a na právne normy, ktoré použil súd prvého stupňa poukazuje a v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje.

K odvolaniu žalobkyne je potrebné uviesť, že toto nemožno považovať za dôvodné, ak vychádza z názoru, že v prejednávanej veci boli splnené podmienky pre založenie právomoci konajúceho súdu.

Podľa kapitoly II, oddielu 2, článku 5, odsek 3 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 osobu s bydliskom na území členského štátu možno žalovať v druhom členskom štáte vo veciach nárokoch na náhradu škody z iného ako zmluvného vzťahu, na súdoch podľa miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody.

Z citovaného ustanovenia nariadenia Rady vyplýva, že pri nárokoch na náhradu škody možno osobu s bydliskom na území členského štátu žalovať v druhom členskom štáte, ktorá vznikla z iného ako zmluvného vzťahu a to na súdoch podľa miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody. V inom členskom štáte možno žalovať aj osobu s bydliskom na území členského štátu vo veciach výživného, a to na súdoch podľa bydliska alebo obvyklého pobytu osoby oprávnenej na výživné (kapitola II, oddiel 2, článok 5, ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001.

Ako vyplýva z obsahu spisu a zo samotného žalobného návrhu predmetom konania nie je nárok žalobkyne na náhradu škody z iného ako zmluvného vzťahu a predmetom konania nie je ani výživné. Predmetom konania v prejednávanej veci je určenie neplatnosti právnych úkonov jednotlivých dohôd o prístupení k časti dlhu, potvrdenia o prevzatí finančnej hotovosti a čestného vyhlásenia. K správne mu záveru preto dospel súd prvého stupňa ak konštatoval v napadnutom uznesení, že právomoc slovenského súdu v súdnom konaní nie je daná podľa hore uvedených článkov nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 a ani podľa iného ustanovenia nariadenia. Je nesporné, že žalovaní majú bydlisko na území iného členského štátu, a teda príslušným na prejednanie nároku žalobkyne je súd v Českej republike.

Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že nie sú dané žalobkyňou uvádzané odvolacie dôvody, preto odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva z ust. § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania má úspešný účastník, v danom prípade žalovaný, ktorým však v súvislosti s odvolacím konaním trovy nevznikli a žalobkyňa v odvolacom konaní úspech nemala, preto odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal.

Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.